

ηθολογικά σήματα των τραγικών του προτύπων. Η σύμφυση δίνει στο Sartre τη δυνατότητα να κατανέμει τις εμφάνσεις με διαφορετικό τρόπο, εισάγοντας καινοτομίες που απολίνουν από τον ορίζοντα προσδοκιών του μυθολογικά ενήμερου θεατή. 3) Συχνά η αντιστροφή των ηθολογικών σημάτων των προτύπων συναρτάται με τη προσθήκη νέων ιδεολογικών στοιχείων στο αρχαίο μυθολογικό έρεισμα και συνεπάγεται την αμφισβήτηση και των ιδεολογικών σημάτων των λογοτεχνικών του προτύπων. 4) Τέλος, η αμφισβήτηση του μηνύματος του μύθου ολοκληρώνεται και σε υφολογικό επίπεδο με την σκόπιμη μίξη υψηλού και χαμηλού ύφους και με την ποικιλία τόνων εκφοράς του θεατρικού λόγου, ώστε ο θεατής να μην αναζητεί τη λύτρωση μέσα από την παρούσα του θεϊκού παράγοντα.³²

SUMMARY

The Flies of Sartre and its Tragic models. A Comparative Study

This comparative study focuses upon the relationship of Sartre's *The Flies* to its tragic models. The main emphasis of the paper is on an exploration of the following aspects of Sartre's play: his adaptation of the Euripidean characterization of Electra and Orestes; the added existentialist and political dimension. I have also argued that in addition to the numerous allusions to the Electra's plays (Aeschylus' *Choephoroi*, Sophocles' *Electra*, Euripides' *Electra*), Euripides' *Bacchae* and Sophocles' *Oed. Tyrannus* are used as subtexts.

32. Βλ. Hamburger, ό.π., σ. 35 και Ζ.Ι. Σιαφλέκης, «Ο μύθος του Οιδίποδα και η συγκριτική έρευνα της λογοτεχνίας» στο *Τα ανήγματα της Σφίγγας ή ο Οιδίπους ως Διακείμενο*, επιμ. εκδ. Θ. Γραμματάς, εκδ. Αφοί Τολίδη, Αθήνα 1996, σ. 156.